

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Puro teatro | Gràcies al Pla Zapatero d'inversions locals, l'Ajuntament va pressupostar un milió cent mil euros en un equipament cultural: La Factoria d'Arts Escèniques. L'espai el va dibuixar Marc Riera, i el projecte artístic el varen oferir a Joan Solana.

L'espai és, en si mateix, un fet extraordinari (que les companyies teatrals o de dansa locals puguin disposar d'un espai perfectament habilitat per preparar els seus espectacles sense haver de moure's és un fet, encara que sembli mentida, gens habitual), però resulta molt més interessant encara el projecte que hi ha al darrere, un projecte a deu anys, que s'ha d'haver consolidat al cap de cinc o sis. S'han pres com a model les *scènes nationales* franceses (unes 70 a tot el territori). La Factoria és el primer equipament d'aquestes característiques a tot Catalunya.

Hi tenen cabuda l'Aula de Teatre –espai pedagògic, d'aprenentatge– i les onze companyies banyolines. També hi té lloc el projecte Escenaris Especials, on les persones amb discapacitat o amb risc evident d'exclusió social poden trobar en el teatre el seu espai físic i espiritual.

Es preveuen dos o tres programes anuals de residència, un sistema pel qual se cedeixen durant dos o tres mesos els espais d'assaig amb tota la instal·lació a una companyia i, a canvi, aquesta ha de fer assajos oberts al públic i oferir altres actes que tinguin a veure amb l'espectacle, siguin conferències, debats, exposicions, que parlin de com entenen el teatre, com el fan, com construeixen una obra... Segons el format poden pactar una preestrena a Banyoles. L'oferta és oberta a grups d'arreu, tot i que es prioritzaran els de les comarques gironines. En aquests moments hi ha una residència activa, la dels banyolins Cor de Teatre. A la Sala Petita es potenciaran totes aquelles creacions que es relacionin amb qualsevol format propi del cabaret, sigui *music-hall*, cabaret literari o monòlegs teatrals. També es planteja la possibilitat de coproduccions amb companyies de petit format.

El programa «De bat a bat» és una mica la joia de la corona del projecte, pel que suposa d'avantguarda artística en el sentit més profund i radical. D'una convocatòria anual d'idees, se n'escolliran dues per a la Sala Gran. Caldrà crear un text, la dramaturgia i exhibir-lo allà mateix, amb una particularitat: han de ser creacions teatrals que incloguin dansa, o circ, o música, o arts digitals. A més, es vol potenciar, d'acord amb les propostes que Jorge Wagensberg va portar a Cosmocaixa, que en els espectacles hi conflueixin

dos punts de vista, l'humanístic –habitual en el món del teatre– i el científic, o, dit d'una altra manera, que els espectacles tinguin com a base i punt de partida una teoria científica, un problema científic, una solució científica.

LA SELVA

joan domènech

La naturalesa és sàvia | No hi ha cap dubte que la façana litoral és l'element clau de la nostra Selva Marítima. Tots els pobles malden per tenir platges i cales en el millor estat. El fragment de l'òpera *Marina* que canta el protagonista quan torna d'Amèrica –«Costa de levante, playa la de Lloret»– va ser, des de la seva estrena l'any 1855, el primer reclam publicitari d'un dels indrets selvatans que havien de ser més turístics en el futur. És conegut, però, que des de temps immemorial la costa selvatana està afectada periòdicament pels efectes dels vents de levante o de garbí, que fan córrer la sorra de les platges cap a un extrem o cap a l'altre. Sovint, la combinació dels efectes dels diversos temporals acaba deixant la platja relativament equilibrada i a l'estiu no se'n nota res. En altres ocasions, si no hi ha un darrer temporal reequilibrador, la platja queda asimètrica: en un extrem hi ha molta sorra i

>> **L'equipament cultural**
La Factoria d'Arts Escèniques.

>> **Els banyolins**
Cor de Teatre.

ACN - TANIA TAPIA

>> **El dia 16 del mes d'agost de l'any 1855 s'estrenà l'òpera Marina.**

